

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A megyei bíróság a Hacsavecz - Fraug Ügyvédi Iroda - dr. Hacsavecz Mária ügyvéd -
1675 Budapest, Pf. 84.) által képviselt **felperesnek** - a dr. Keresztesi Anikó százados által képviselt
alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

ÍTÉLETET

A megyei bíróság a **felperes keresetét elutasítja.**

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az Illeték hivatal külön felhívására
- **358 800 Ft** (Háromszázötvennyolcezer nyolcszáz forint) **eljárási illetéket.**
Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS :

S. T. 2005. április 24-én a Vámhivatalnál belépésre jelentkezett az x forgalmi rendszámú
tehergépkocsival.

Átadta a vámokmányokat és a fuvarozáshoz szükséges engedélyeket.

A pénzügyőr a havi RO 0066 számú CEMT engedélyt és a hozzá benyújtott 03184 számú füzetet
megvizsgálta, a helyi nyilvántartásban ellenőrizte.

A nyilvántartásból megállapította, hogy az RO 0066 számú havi CEMT engedélyt 2005. január 6-
tól folyamatosan használják.

Emiatt feljelentést is tett a Vámhivatal a Mátészalkai Rendőrkapitányságon.

A nyomozás során kirendelt igazságügyi okmányszakértő a 2005. május 12-én keltezett 7000-
2048/2005. számú szakértői véleménye szerint megvizsgálta az RO 0066 számú CEMT
áru fuvarozási engedélyt és megállapította, hogy az tartalmilag hamisított okmány. Az engedélyről az
eredeti érvényességi időt vegyszeresen törölték, és feltehetően többször is más dátumokkal
felülírták. Az áru fuvarozási engedély eredeti érvényességi ideje nem rekonstruálható.

Leírta, hogy a vizsgálat során hiteles eredeti CEMT engedély összehasonlító mintaként nem állt
rendelkezésre, a vizsgálatra küldött okmány azonban számos olyan biztonságvédelmi elemet
tartalmaz (vízjel, speciális alnyomat, magasnyomott sorszám, stb.), amelyek alapján megállapítható,
hogy az gyártásra nézve nagy valószínűséggel eredeti.

A kibocsátó ország R., engedélyező hatóságként a Közlekedési Minisztérium szerepel, hitelesítésként bélyegzőlenyomat és szignó. A konkrétan vizsgált okmányon 2005. április 12. és 2005. május 11-i érvényességi idő szerepel. A mikroszkópos vizsgálat alapján megállapította, hogy a fent érvényességi dátumokat nem közvetlenül, hanem másolópapír közbeiktatásával írták rá az engedélyre. Az utolsó „05” számjegyek halványan látszanak, félig töröltek, az érvényességi bejegyzés környezetében másutt is vegyszeres törlés nyomai és főként ultraviola fényben írástörédek észlelhetők.

A rendőrség gyanúsítottként meghallgatta S. T. 2005. április 25-én. A meghallgatásakor a felhívásra kijelentette, hogy a magyar nyelvet anyanyelvi szinten ismeri és érti és tolmács részvételét nem kérte.

Elmondta, hogy a cégtől kapta a szállításhoz szükséges iratokat. A CEMT engedélyt egy kollégájától kapta, aki szintén kamion sofőr. Nem tudja, hogy ki az, mivel sokan dolgoznak a cégnél. A pénzügyőrnek átadta hiánytalanul az engedélyeket, az ő megvizsgálta a CEMT engedélyt és később közölte, hogy az engedély nem jó, mert azon az érvényesség dátuma át lett írva és az engedély januárban lett kiadva. Ő elmondta, hogy nem tudja, hogy ki hamisította meg az engedélyt, de ő nem, azt viszont elismeri, hogy a vizsgálat során ő adta át az engedélyt az intézkedő pénzügyőrnek. Ő az engedéllyel csak egyszer jött be M-ra, csak egyszer használta azon a napon fel a fuvarozásai során.

A Mátészalkai Városi Bíróság a 2005. június 30-án jogerőre emelkedett Bk.161/2005/2. számú végzésével megállapította, hogy S. T. vádlott közokirat-hamisítás büntetettét követte el és ezért 180 napi tétel pénzbüntetést szabott ki.

A határozat indoklása tartalmazza, hogy a vádlott 2005. április 24-én belépésre jelentkezett a Magyar Köztársaság területére a Határforgalmi Kirendeltségen. A vádlott által ellenőrzésre átadott iratok között szerepelt az RO 0066 számú CEMT engedély és a hozzá benyújtott 03184 számú füzet. Az ellenőrzés során az eljáró pénzügyőr az engedély adatait megvizsgálta és megállapítást nyert, hogy az engedély 2005. április 12. és május 11. között érvényes, de az engedélyt 2005. január 6. óta folyamatosan használták.

Hivatkozott az igazságügyi okmányszakértői véleményre, mely megállapította, hogy az RO 0066 számú CEMT áru fuvarozási engedély tartalmilag hamisított okmány.

Az engedélyről az eredeti érvényességi időt vegyszeresen törölték, feltehetően többször is más dátumokkal felülírták. Az áru fuvarozási engedély eredeti érvényességi ideje nem rekonstruálható.

A 2004. december 10-én kiállított RO 0066 számú CEMT engedéllyel a felperes gépjárműve 10 alkalommal lépett be, illetve ki a Magyar Köztársaság határán.

Ugyanezen számú, ugyanott és ugyanakkor kiadott, de 2005. február 8-tól március 7-ig tartó érvényességgel 5 alkalommal, majd 2005. március 11-től április 23-ig bezárólag 8 alkalommal lépett ki és be a Magyar Köztársaság határán a felperes tehergépjárműve.

Az április 24-i bejelentkezése kapcsán a Vámhivatal külön határozatot hozott.

A 2005. április 25-én dátumozott határozatban az x forgalmi rendszámú fuvarozóeszköz tranzitforgalma alapján, kategóriára érvényes adótétel figyelembevételével 360 000 Ft megfizetésére kötelezte, melyből adóhiány 60 000 Ft, adóbírság 300 000 Ft, a 854/1-2005. számú határozatával pedig 400 000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. Mindkét esetben arra hivatkozva, hogy 2005. április 24-én a megjelölt forgalmi rendszámú román honosságú tehergépkocsival beléptetésre jelentkezett, és a beléptetést végző pénzügyőr megállapította, hogy a beadott RO 0066 számú CEMT fuvarozási engedély érvényessége 2005. április 12. és 2005. május 11-e közötti. Az

engedély hologram száma 007260, lapszáma 00060088. , a havi CEMT engedélyhez a 03184 CEMT füzetet nyújtották be. A havi CEMT engedély felhasználására vonatkozó adatokat lekérték és megállapították, hogy a havi CEMT engedélyt 2005. január 6. óta használják.

Ezt követően 2005. június 1-i dátummal hozta meg a Vámhivatal a 862/2005. számú határozatát, melyben a felperesi céget a 2005. április 25-én benyújtott RO 0066 számú CEMT engedély korábbi felhasználásának szabálytalansága miatt visszamenőlegesen az engedélyhez, bejelentési kötelezettséghez és meghatározott okmány meglétéhez kötött belföldi vagy nemzetközi szolgáltatásra vonatkozó rendelkezések megszegése következtében 5 200 000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

Hivatkozott arra, hogy a 2005. január 6-a és február 5-i érvényességi időn belül bírság megállapítására nem került sor, mert a havi engedély január hónapban érvényes volt.

Bírságot állapított meg azonban a 2005. február 18-i belépéstől kezdődően 2005. április 25-ig terjedő időre, hivatkozva arra, hogy a vizsgálat során megállapították, hogy az engedély érvényességi dátumának beírásakor olyan vegyszert alkalmaztak, amely törléssel eltávolítható. Összesen 13 alkalommal használták fel szabálytalanul. A szabálytalanul felhasználás esetét pedig úgy kell tekinteni, mintha egyáltalán nem rendelkezne engedéllyel.

Hivatkozott a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. XII. 20.) MT. rendelet 19. § (3). bekezdésében foglaltakra (a továbbiakban MT. rendelet). A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban Kkt.) 20. §-ában foglaltakra.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 862/2005. számú határozatot helybenhagyta.

Hangsúlyozta az alperes, hogy az RO 0066 számú CEMT engedély érvényességi idejét átjavították. Az engedélyt 2005. január 1. és április 25-e között 24 esetben használták fel nemzetközi áru fuvarozáshoz. A vámhivatal nyilvánvalóan a nyilvántartás mellékleteként rendelkezésre álló iratok alapján döntött, melyekről szemmel láthatóan megállapítható, hogy azok érvényességi idejét átjavították, ezért az engedély felhasználása nem jogszerű. A vámhivatal javítás tényét megállapította. Ehhez szakértő kirendelése nem volt szükséges. Az a tény, hogy a vámhivatal minden határátlépéskor ellenőrizte az engedélyt és elfogadhatónak találta, nem zárja ki a közigazgatási bírság megállapításának lehetőségét.

Álláspontja szerint a bírság megállapításához a vámhivatalnak elegendő bizonyítéka állt rendelkezésére, nem szükséges az ügyfél meghallgatása.

Hivatkozott arra, hogy a javított engedélyekkel minden esetben a társaság végzett nemzetközi áru fuvarozást a tulajdonában lévő gépjárművekkel, ezért a bírságot a cég részére kellett megállapítani. A közigazgatási eljárásban a cégnek kellett volna bizonyítani, hogy a kifogásolt 13 esetben jogszerű volt a nemzetközi áru fuvarozás, ezt azonban nem bizonyította.

A Vámhivatal a 863/2005. számú csak Cs. 2005. dátummal ellátott határozatával a 2005. április 25-én benyújtott RO 0066 számú CEMT engedély korábbi felhasználásának szabálytalansága miatt visszamenőlegesen a felperesi cég tulajdonát képező, ezen engedéllyel közlekedő járműszerelvények tranzit forgalma alapján a kategóriára érvényes adótétel figyelembevételével 780 000 Ft adóhiányt és 3 900 000 Ft adóbírságot állapított meg, összesen 4 680 000 Ft megfizetésére kötelezte a felperesi céget.

Hivatkozott arra, hogy az RO 0066 számú CEMT engedélyt 13 alkalommal használták fel szabálytalanul, szabálytalan felhasználás következtében keletkezett adóhiány, illetve kellett kiszabni az adóbírságot.

Hivatkozott az 1991. évi LXXXII. törvény 11. §-ára, 15. § (1). bekezdésére, 17. § (2). bekezdésére, valamint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 164. § (1). bekezdésére is.

Az alperes a 2005. október 26-án kelt 7335/1-2005. számú határozatával a 863/2005. számú határozatot helybenhagyta.

Ismételten arra hivatkozott, hogy a 2005. április 25-én benyújtott RO 0066 számú CEMT engedély érvényességi idejét átjavították. Hivatkozott a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 17. § (1). bekezdésére. Kifejtette, hogy a gépjárműadóról szóló törvény egyértelműen meghatározza, hogy az adófizetésre kötelezett az üzemeltető és azt, hogy adófizetési kötelezettség a belépés napjával kezdődik. A javított engedélyeken minden esetben a társaság végzett nemzetközi árufuvarozást a tulajdonában lévő gépjárművekkel, tehát az adóhiányt és az adóbírságot is a cég üzemeltető, fuvarozó részére kell megállapítani. Amennyiben a nemzetközi árufuvarozás 13 esetben is jogszerű volt, ezt bizonyíthatta volna, bizonyítékot azonban nem csatolt.

Hivatkozott a gépjárműadó törvény 15. § (1). bekezdésére, mely szerint adófizetési kötelezettség akkor is fennáll, ha fuvarozási engedély érvénytelen, illetve azt az adózó jogszerűtlenül használta fel, vagy a fuvarozási engedély nélkül közlekedett. A 17. § (2). bekezdése értelmében pedig, ha az adózó az adófizetési kötelezettségét részben vagy egészben elmulasztotta, a vámhatóság az adóhiányt és annak ötszörösét adóbírság címén határozatban állapítja meg.

A felperes keresetében kérte az alperes 7334/2005. és 7335/2005. számú határozatainak a hatályon kívül helyezését az elsőfokú határozatra is kiterjedően és a 4 680 000 Ft, valamint ezen összeg törvényes kamatainak visszafizetésére kötelezni az alperest és perköltsége megtérítését.

Álláspontja szerint a határozatok törvénysértők, mert megsértették az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban Áe.) 26. § , 27. § és 61. § (1). bekezdésében foglalt rendelkezéseket, a Kkt. 20. § (1). , (7). és (9). bekezdésében foglaltakat, az MT. rendelet 25. § (2). bekezdésében foglaltakat és az 56/2005. (VII. 7.) GKM. és a 45/2005. (VI. 23.) GKM. rendeletben foglaltakat.

Álláspontja szerint beléptetéskor minden egyes esetben külön, külön kérték a CEMT engedély alapján az adómentességet. Ezek az engedélyek közigazgatási döntésnek, érdemi határozatnak minősülnek.

Az Áe. 61. § (1). bekezdése szerint ha közigazgatási szerv megállapítja, hogy a felettes szerv vagy a bíróság által még el nem bírált határozata jogszabályt sért, a határozatot módosítja, vagy visszavonja. Álláspontja szerint nincs olyan jogszabály, amely jelen esetben feltételhez kötné a határozat módosítását vagy visszavonását.

Mivel egyetlen esetben sem került sor a vámkezeléskor meghozott határozat tekintetében a felettes vámhatóság vagy bíróság eljárására, ezért anélkül, hogy a korábbi határozatát módosította vagy visszavonta volna az elsőfokú közigazgatási szerv, megsértette az Áe. 61. § (1). bekezdésében írtakat.

Már a fellebbezésben is sérelmezték, hogy a társaság képviselőit nem vonták be az eljárásba és nem hallgatták meg, így észrevételezési nyilatkozattételi jogát nem gyakorolhatta.

Hivatkozott az Áe. 27. § (1). bekezdésére, mely biztosítja az ügyfélnek, hogy az eljárás során írásban vagy szóban nyilatkozatot tegyen. Ha bevonták volna, akkor nyilvánvalóvá vált volna, hogy tévesen hoztak érdemi határozatot.

A másodfokú határozat nem adja indokát, hogyan, milyen okból mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így az jogszabálysértő. Tények felderítése nélkül hozta meg a határozatát.

Támadták azt az álláspontot és cáfolták is, hogy hamisított CEMT engedélyt használtak. A határozat arra hivatkozott, hogy szemmel látható, hogy a CEMT engedélyek időtartamát átírták. Azt kérte, hogy ezt az állítását a Pp. 336/A. § (2). bekezdése értelmében az alperes bizonyítsa.

A felperesi cég az adóbírság és más bírság összeget jogfenntartással ugyan, de kényszerűség okán megfizette.

A Kkt. 20. § (8). bekezdésében meghatározott eljárás lefolytatására és feltételek meglétének ellenőrzésére vonatkozó vámhatósági jogosultság kötelezést is jelent, tehát ez konkrét eljárási cselekményt feltételez, ha az előírások megsértése a határátlépéskor valósul meg, ekkor köteles a közúti járműnek határátlépését megtagadni és a közlekedési hatóságot haladéktalanul értesíteni. Ez a vámhatóság számára egy adott időpontban fennálló köteleesség, elmulasztása eljárásjogi szabálysértés, az ügy érdemi megítélésére is kihatott. A 13 esetben a vámhatóság ezen köteleességének nem tett eleget, annak ellenére, hogy maga is egyértelműen az egyes határátlépések időpontjához és tényéhez köti a szabálytalan engedély-felhasználás jogkövetkezményeit. A vámhatóságnak nincs lehetősége az egyes határátlépés időpontjainak utólagos és sorozatos kigyűjtésére és összegzésére az egyes esetekre vonatkozó, bizonyítási és eljárásjogi kötelezettség lefolytatásának mellőzésével.

Amennyiben minden egyes esetben vizsgálták volna, az vált volna megállapíthatóvá, hogy a bemutatott, felhasznált engedély érvényes és elfogadható volt és nem volt szükség a céggel szemben a marasztaló határozatok meghozatalára. Mindig az adott időpontban lefolytatott ellenőrzések alapján felvett tényállást kell irányadónak tekinteni.

Az egyes határátlépések alkalmával nem vitathatóan a CEMT engedély jogszerű felhasználása mellett hozott belépést, illetve kilépést jogszerűnek ítéelő határozatokat a vámhivatal, akkor is, ha ezek nem az Áe. 43. §-ában előírt alakszerű határozati formában kerültek meghozatalra. Visszamenőlegesen közigazgatási bírságot és adóbírságot már akkor sem lehet kiszabni, hogyha valóban olyan vegyszert használtak a CEMT engedélyen, ami törölhető.

Hivatkozott az 56/2005. (VII. 7.) GKM. rendelet mellékletének 1. pontjában, illetve 6. pontjában foglaltakra. a Magyar Köztársaság külön részletező eljárásjogi útmutatást tartalmazó jogi szabályozást 2005. július 7-ig nem alkotott, hatályban sem lévő rendelkezések megsértése fogalmilag kizárt volt. Ebből következően erre a GKM. rendeletre alapított határozatot nem lehet hozni.

Hivatkozott arra, hogy nem akartak visszaélni a szabályokat mindenkor be akarták és be akarják tartani.

Bizonyítási indítványa volt, hogy rendeljen ki a bíróság független közlekedési területen működő igazságügyi okmányszakértőt és ellenőrző szakvéleményt készíttessen az adott engedély tekintetében, mert még az sem került megállapításra, hogy eredeti vagy nem eredeti CEMT engedélyt vizsgált-e a büntetőeljárásban részt vevő szakértő.

Kétkedésre ad okot, hogy a vámszervek az engedélyt hosszú időn keresztül eredetinek fogadták el, azon semmilyen javítást nem észleltek, holott a határozat szerint egyszerű szemrevételezés útján megállapította a hamisítást.

A felperes semmiféle javítást, hamisítást nem végzett.

Kérte tanúként megidézni S. T. gépjárművezetőt, valamint a cég alkalmazásában lévő két másik gépjárművezetőt, akiknek a nevét, címét nem közölte, csak azt, hogyha lehetséges, egy későbbi tárgyalásra vállalja az előállítását.

Kérte a közlekedési hatóságot, közlekedési felügyeletet megkeresni, hogy adjon ki nyilatkozatot, állásfoglalást, hogy eljártak-e ezen ügyben a kötelezően megindítandó, román-magyar kétoldalú egyezményben (6/1973. MT. rendelet) rögzítettek szerinti megkeresési eljárásban, ha igen, mi lett az eredménye.

Kérték beszerezni a Mátészalkai Rendőrkapitányságtól a 15040601/2005. számú büntetőiratot. Közölte, hogy S. T. magyarul beszél, de bírósági tárgyaláson történő tanúvallomása során anyanyelvén kíván nyilatkozatot tenni.

Kérte a kirendelendő szakértőt arra is megnyilatkoztatni, hogy az engedély belső tartalmi ellentmondásai fennállnak-e.

Hivatkozott arra, hogy elmulasztotta a hatóság az egyes eseményektől számított 30 napon belüli határozathozatalt.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, perkoltséget nem igényelt.

A vámhivatal megvizsgálta a felperesnek azokat a be-és kilépéseit, amelyekhez a 0066 számú havi engedélyt használta fel és ezt követően hozta meg a vámhivatal az elsőfokú határozatait, az adóhiányt, az adóbírságot és közigazgatási bírságot kiszabó határozatokat, amelyek megállapításához joga volt a vámhivatalnak az Art. 164. § (1). bekezdésében meghatározott elévülési időn belül.

Hangsúlyozta, hogy a másodfokon eljáró parancsnokság a 7336/2005. számú levelében felszólította a felperest, hogy csatolja a bizonyítékait, hogy 2005. február 8. és március 7-e, március 11- április 10-e közötti időszakokra érvényes engedéllyel rendelkezett. A felperes azonban nem csatolt bizonyítékot. A felperesnek az alapeljárásban történő meghallgatása sem vezetett volna kedvezőbb döntés meghozatalához, mert az érvényességi idő átjavítása objektíve eredményezi az engedély érvénytelenségét, az érvénytelen engedély felhasználása pedig a vámhatóság által megállapított szankciókkal jár. Nincs jelentősége, hogy a felperes eljárása jó vagy rosszhiszemű volt.

Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Kfv.I.35196/2005/5. számú ítéletére, amelyben megállapították, hogy a CEMT engedélyre vonatkozó belső jogi szabályozás létezett az 56/2005. (VII. 7.) GKM. rendelet kihirdetése előtt és így a gépjárműadó is és a közigazgatási bírság kiszabása is jogszerű volt.

Előadta, hogy az okirat-hamisítás lényege abban áll, hogy az minél nehezebben legyen fellelhető, nem mentesíti a felperest a felelősség alól, hogy a hamisított közokirattal huzamosabb időn keresztül sikerült közlekedni és nem lepleződött le már az első alkalommal.

Kérte a szakértő kirendelésére és tanúk meghallgatására irányuló felperesi bizonyítási indítvány elutasítását.

Hivatkozott arra, hogy a bevont, visszavont CEMT engedélyt ki lehet adni újra, de csak más fuvarozó részére és a fennmaradó érvényességi időre és pótengedélyt kell kiállítani az 56/2005. GKM. rendelet szerint, jelen esetben ilyen nem történt.

Hangsúlyozta, hogy ez havi érvényességű engedély volt, ha lejárt az érvényesség ideje, ezt nem lehetett újra kiadni ugyanazzal a sorszámmal, ugyanazzal a dátummal.

Hangsúlyozta, hogy az eljárási határidő be nem tartása a határozat érdemére nincs kihatással.

Hivatkozott arra, hogy a büntetőeljárásban a szakértő nyilvánvalóan azt az engedélyt vizsgálta, ami a felperestől lett lefoglalva. Az, hogy nem állt rendelkezésre összehasonlító minta, nem teszi aggályossá a szakvélemény megállapítását és egyértelműen állapította meg a szakértő, hogy az engedély tartalmilag hamisított.

Nincs jelentősége annak, hogy az engedélyen a javításokat ki végezte, a szankciók alkalmazását az érvénytelen engedély felhasználása vonja maga után.

Előadta, hogy a perbeli engedély (multilaterális) CEMT engedély volt és nem kétoldalú engedély. Ezért a felperes által hivatkozott 6/1973. (II. 7.) MT. rendelet nem alkalmazható. Megküldte a B.662/2005/2. vádiratot és Bk.161/2005/2. számú jogerős végzést.

A megyei bíróság jogi álláspontja szerint a **felperes keresete nem alapos.**

A Pp. 339. § (1). bekezdése alapján a bíróság csak jogszabálysértés esetén helyezheti hatályon kívül a közigazgatási határozatot.

A Pp. 164. § (1). bekezdése értelmében a jogszabálysértést a felperesnek kell bizonyítani.

A bíróság eleget tett a felperes azon bizonyítási indítványának, hogy szerezzé be a Mátészalkai Rendőrkapitányság a Rendőrőrstől a 15040-601/2005.bü. számú iratokat.

A büntetőiratok között megtalálható S. T. gépkocsivezető személyes meghallgatásáról 2005. április 25-én felvett jegyzőkönyv, és megtalálható a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet, igazságügyi okmányszakértő 7000-2048/2005. számú okmányszakértői véleménye is.

Az okmányszakértő a szakértői véleményben megállapította, hogy a CEMT árufuvarozási engedély tartalmilag hamisított okmány.

A bíróság álláspontja is megegyezik az alperesi állásponttal, hogy nincs jelentősége annak, hogy nem volt összehasonlítható CEMT engedély a szakértő birtokában, hiszen a kérdéses CEMT engedélyt a szakértő gyártásra nézve nagy valószínűséggel eredetinek minősítette, és ezzel kapcsolatban a hatóság semmilyen szankciót nem alkalmazott.

A CEMT engedélyt bemutató S. T.pedig elismerte, hogy ő adta át a CEMT engedélyt az intézkedő pénzügyőrnek, aki közölte vele, hogy nem jó az engedély, az érvényesség dátuma át lett javítva és az engedély januárban lett kiadva.

Hangsúlyozta, hogy nem tudja, hogy ki hamisította az engedélyt, de ő nem.

Ugyanakkor a Mátészalkai Városi Bíróság a Bk.161/2005/2. számú jogerős végzésével meg is állapította a közokirat-hamisítás tényét ezen CEMT engedély vonatkozásában, azaz a tartalmi hiteltelenségét.

Az alperes hangsúlyozta, hogy ez a CEMT engedély havi érvényességű.

Az ugyanazon dátummal kiadott, ugyanolyan sorszámú CEMT engedéllynél az érvényesség dátuma minden esetben ugyanazon helyen szerepelt, de a hónapok függvényében eltérő volt.

Miután a pénzügyőr megnézte 2005. január 6-tól kezdődően, hogy ezzel a CEMT engedéllyel mikor történt határátlépés, teljességgel nyilvánvalóvá vált, hogy ugyanolyan sorszámú, ugyanakkor kiadott CEMT engedélyen az érvényesség dátuma az adott havi időszakra vonatkozóan folyamatosan eltérő volt.

Ez a szabálytalanság 2005. április 24-én - 25-én jutott a hatóság tudomására. Később, 2005. május 12-én készült az okmányszakértői vélemény, arra nincs adat, hogy erről a szakértői véleményről a vámhatóság mikor értesült.

A 2005. április 24-25-i időponthoz képest az elsőfokú határozatot a vámhatóság a közigazgatási bírság vonatkozásában 2005. június 1-én hozta meg, míg az adóbírság és adóhiány vonatkozásában a hónap és nap feltüntetése hiányzik.

Az időpontok összevetéséből látszik, hogy valóban túllépte az elsőfokú hatóság az Áe.15. § (1). bekezdésében meghatározott 30 napos határidőt, az érdemi határozat meghozatalára.

A határidő túllépése azonban nem nagyon jelentős, másrészt a határozat érdemére semmilyen kihatással nincs.

A határidő túllépése nem változtat azon a tényen, hogy az elsőfokú hatóság által feltárt 13 esetben a Magyar Köztársaság területén az érvénytelen RO 0066 sorszámú havi CEMT engedéllyel közlekedett a romániai felperes üzembentartó tehergépkocsija, nem fizette meg a kötelező adót.

A megyei bíróság jogi álláspontja szerint nem volt akadálya annak, hogy az alperes, illetve az elsőfokú hatóság a szabálytalanságnak a tudomására jutásakor korábbi 13 esetben bekövetkező szabálytalanság miatt közigazgatási bírságot szabjon ki és megállapítsa az adóhiányt, illetve adóbírságot.

Helyesen hivatkozott az alperes a Kkt. 20. § (1). bekezdésében és (2). bekezdésében foglaltakra, mely szerint jogszabály által engedélyhez, bejelentési kötelezettséghez és meghatározott okmány meglétéhez kötött belföldi vagy nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatásra... vonatkozó, a törvényben, valamint külön jogszabályban meghatározott rendelkezések megsértői bírságot kötelesek fizetni. A bírságot a kapcsolatos eljárás lefolytatására a vámhatóság is jogosult.

Helyesen hivatkozott a 89/1988. (XII. 20.) MT. rendelet 19. § (3). bekezdésére, mely szerint az Európai Unió kívüli állam hatósági engedélyével és jelzésével ellátott autóbusz, tehergépkocsi és nyergesvontató a Magyar Köztársaság területén a kétoldalú nemzetközi szerződésekben meghatározott engedéllyel vagy a jármű bejegyzése szerinti állam illetékes hatósága által kiadott CEMT engedéllyel közlekedhet.

Ilyen érvényes CEMT engedéllyel a felperes korábban 13 esetben nem rendelkezett, ezért bírságot kellett kiszabni.

Ekörben hivatkozik még arra a bíróság, hogy álláspontja szerint a tényállás-felderítési kötelezettségének kellő mértékben eleget tett a vámhivatal, nyilvánvalóan a korábbi esetekben nem történt minden egyes határátlépés alkalmával a nyilvántartási adatok ellenőrzése, egyébként a CEMT engedély szabálytalansága már korábban kitűnik.

Ez a körülmény azonban a felperest a bírság fizetése alól nem mentesíti.

Egyetért a megyei bíróság azon alperesi állásponttal, hogy nem a vámhivatal adja meg az adómentességet a CEMT engedéllyel rendelkező fuvarozónak, hanem maga a CEMT engedély biztosítja a vámmentességet, a vámhivatal csak ellenőrzést végez, és akkor hoz határozatot, hogyha nincs szabályszerű CEMT engedély. Ebben az esetben is ezt tette. Az Art. 164. § (1). bekezdése szerint az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év

elteltével évül el, amelyben az adóról, bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni.

Jelen esetben az ötéves elévülési időn belül állapította meg az adóhiányt az alperes.

A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.I.35.123/2005/9. számú ítéletében leírta, hogy a viszonosság tekintetében irányadó Pénzügyminiszteri döntés értelmében a CEMT engedéllyel közlekedő tehergépjárművek, M.-on a gépjárműadók, R.-ban az útilleték fizetési kötelezettsége alól mentesülnek. Ezen állásfoglalás értelmében azonban a viszonosság csak a CEMT engedély jogszerű felhasználásához kapcsolódik.

Kifejtette a Legfelsőbb Bíróság, hogy jogi álláspontja szerint az R. 19. § (3). bekezdése nem a CEMT egyezmény és mellékleteinek meg nem felelő érvénytelen vagy jogszerűtlenül felhasznált engedéllyel való közlekedésről, hanem a jármű bejegyzése szerinti állam illetékes hatósága által kiadott érvényes és jogszerűen felhasznált CEMT engedéllyel való közlekedésről rendelkezik, ahhoz fűz jogosultságot. A Gja. törvény 13. § (6). bekezdése szerint pedig a gépjárműadó alóli mentesség csak akkor állapítható meg, ha a CEMT engedély érvényes, és azt a fuvarozó az engedély felhasználására vonatkozó normáknak megfelelően, jogszerűen használja fel, az érvényességre, felhasználásra vonatkozó normák a nemzetközi szerződés által szabályozottak, és a belső jogba a Kt . és az R. 19. § (3). bekezdése alapján kerültek beemelésre. Az érvénytelen engedéllyel történő fuvarozás az R. 19. § (3). bekezdése szerint jogszabályban meghatározott rendelkezésnek megszegését jelenti, és bírságható magatartás a Kt. 20. § (1). és (2). bekezdés a/ pontja értelmében. Az ilyen gépjárművek tekintetében viszonosság sem állapítható meg, ezeket adófizetési kötelezettség terheli.

A közigazgatási eljárásban és a bírósági eljárásban is lehetősége lett volna a felperesnek, hogy azt bizonyítsa, hogy a 13 alkalommal felhasznált CEMT engedély jogszerű volt, ezt nem tudta bizonyítani, ennek bizonyítására a tanúk meghallgatása alkalmatlan és a büntetőeljárásban beszerzett szakértői vélemény aggálytalan, ezért a bíróság a felperes bizonyítási indítványát elutasította.

A felperes keresetében hivatkozottak a határozat hatályon kívül helyezéséhez nem vezethetnek, az alperes határozatai törvényesek, az abban hivatkozott és alkalmazott jogszabályoknak megfelelnek, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A bíróság az illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesült felperest a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2). bekezdése alapján kötelezte az eljárási illeték megfizetésére.,
A pertárgy értékénél figyelembe vette a közigazgatási bírság mértékét és az adóhiány mértékét, és ezen összeg 6 %-ában határozta meg az illetéket a módosított 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1). bekezdés a/ pontja szerint.

Az alperes perköltséget nem igényelt, erről rendelkezni nem kellett.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1). bekezdés kizárja.

Nyíregyháza, 2006. november 6.

Krajcsovics Józsefné dr. Illés Ibolya sk.
bíró

Záradék:

Az ítélet jogerős 2006. november 6-án.

Nyíregyháza, 2006. november 6.

**Krajcsovics Józsefné dr. Illés Ibolya sk.
bíró**